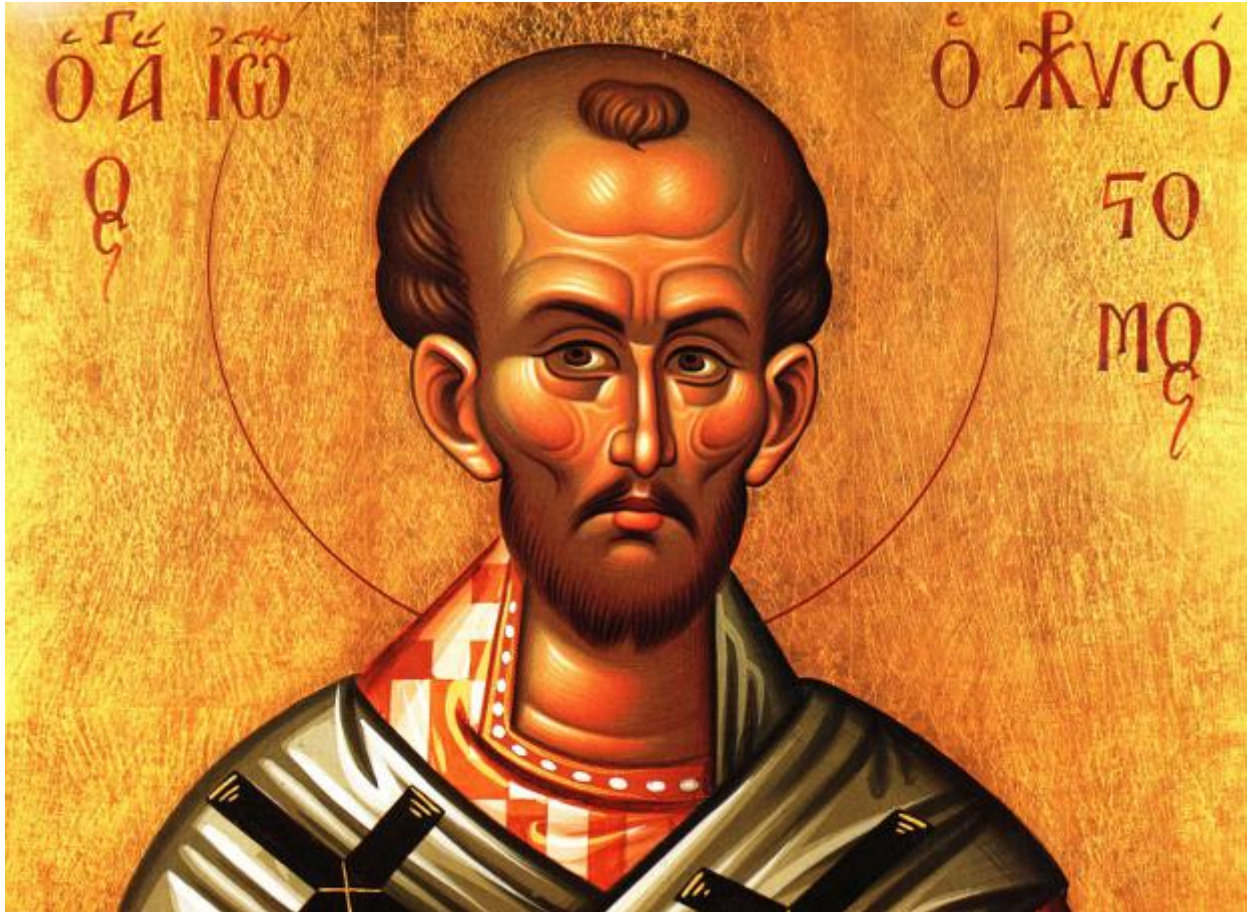

Ο Πνευματικός Νόμος στις Ενδοοικογενειακές Σχέσεις

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το Περιοδικό Ε.Ρ.Ω Τεύχος 31, **παραθέτει λόγον του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου**, ο οποίος αναδημοσιεύεται από τον ιστοτόπο της ΕΝΩΜΕΝΗΣ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗΣ (4 Ιανουαρίου 2019) υπό τον τίτλο “Ο Πνευματικός Νόμος στις Ενδοοικογενειακές Σχέσεις”:

Πολλοί έχουν πολέμους στήν οίκία τους καί ἄλλος μέν πολεμᾶται ἀπό τήν γυναῖκα του, ἄλλος πολιορκεῖται ἀπό τό τέκνο του, ἄλλος ἀπό τόν ἀδελφό του καί ἄλλος ταπεινώνεται ἀπό τόν ὑπηρέτη του καί ὁ καθένας λυπᾶται καί δυσανασχετεῖ καί μάχεται καί πολεμᾷ καί πολεμᾶται καί κανεῖς δέν σκέπτεται ὅτι ἐάν δέν ἔσπειρε ἁμαρτίες δέν θά ἦταν δυνατόν νά φυτρῶσουν στήν οἰκία του ἀγκάθια καί τριβόλια· ἐάν δέν ἔκρυβε σπινθῆρες ἁμαρτιῶν, δέν θά ἄναβε φωτιά στήν οἰκία του.

Τό ὅτι βέβαια τά κακά πού μᾶς συμβαίνουν εἶναι καρποί τῶν ἁμαρτιῶν μας καί ὁ Θεός ὀρίζει συγγενεῖς δημίους ἐναντίον τοῦ ἁμαρτάνοντος, μάρτυς εἶναι ἡ θεία

Γραφή από τήν ὁποία τίποτε δέν ὑπάρχει ἰσχυρότερον.

Σέ πολεμᾷ ἡ γυναῖκα σου; σέ ὑποδέχεται ὅταν εἰσέρχεσαι στήν οἰκία σου σάν θηρίο; ἀκονίζει τήν γλῶσσα της σάν μάχαιρα; Εἶναι μέν λυπηρό τό πρᾶγμα, διότι ὁ βοηθός σου ἔγινε ἀντίπαλος, ὅμως ἐρεύνησε τόν ἑαυτό σου, μήπως κατά τήν νεανική ἡλικία σου ἔβλαψες γυναῖκα καί τό τραῦμα πού προξένησες στήν γυναῖκα θεραπεύεται μέ γυναῖκα καί αὐτή χειρουργεῖ τήν ξένη σαπίλα.

Καί ἂν ἀκόμη δέν τό γνωρίζῃ αὐτό αὐτή πού χειρουργεῖ, ἀλλά τό γνωρίζει ὁ ἱατρός Θεός. Διότι αὐτός χρησιμοποίησε αὐτήν ἐναντίον σου σάν σίδηρο· καί ὅπως ἀκριβῶς τό σίδηρο δέν γνωρίζει αὐτό πού κάνει, τήν δέ θεραπεία διά τοῦ σιδήρου τήν γνωρίζει ὁ ἱατρός, ἔτσι καί ἂν ἀκόμη δέν τό γνωρίζῃ ἡ γυναῖκα πού προξενεῖ τά πλήγματα καί ὁ ἄνδρας πού δέχεται τά πλήγματα δέν γνωρίζει τήν αἰτία τῶν πληγμάτων, ὅμως ὁ Θεός σάν ἱατρός γνωρίζει τό συμφέρον.

Τό ὅτι δέ ἡ πονηρή γυναῖκα γίνεται τιμωρός διά τῆς ἁμαρτίας, μάρτυς εἶναι ἡ θεία Γραφή. Διότι ἄκουσε τί λέγει: «Εἰς τὸν ἁμαρτωλὸ ἄνδρα θὰ δοθῇ κακὴ γυναῖκα». Θὰ δοθῇ σ' αὐτόν σάν πικρὸ ἀντίδοτο γιὰ νὰ ἀπορροφήσῃ τοὺς χυμούς τῶν ἁμαρτιῶν. Τό ὅτι δέ καί τό νὰ πολιορκῇται κανεῖς ἀπὸ τά τέκνα του ἀποτελεῖ τιμωρία γιὰ τίς ἁμαρτίες του, μάρτυς εἶναι ὁ Δαυΐδ, ὁ ὁποῖος ὅπως ἀπέδειξε ὁ λόγος, ἐπολεμᾶτο ἀπὸ τὸν υἱό του τὸν Ἀβεσσαλώμ γιὰ τήν παράνομο σαρκικὴ μείξη.

Ὁ Ἰώβ δεχόταν τήν ἔχθρα τῆς γυναικὸς του, ὅπωςδὴποτε ὅμως ὄχι ἐξ αἰτίας ἁμαρτημάτων του· πράγματι ὅμως οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἔχομε ἐχθροὺς τοὺς συγγενεῖς μας ἐξ αἰτίας τῶν ἁμαρτημάτων μας. Ἀκόμη δέ καί φίλοι γίνονται ἐχθροὶ ἐξ αἰτίας τῶν ἁμαρτιῶν καί ἐκεῖνοι πού παλαιώτερα ἀγαποῦσαν μισοῦν καί ἀποστρέφονται, ἐπειδὴ ὁ Θεός βάζει μέσα τους αὐτό τό μῖσος γιὰ λόγους πού ὁ ἴδιος γνωρίζει. Ἔτσι, λοιπόν, καί στὸν ἑκατὸν τέσσαρα Ψαλμὸν ἔχει γραφῇ γιὰ τοὺς Αἰγυπτίους·

«Ἐπέτρεψε νὰ μεταστραφῇ ἡ καρδιά των γιὰ νὰ μισήσουν τὸν λαὸν αὐτοῦ». Δέν θὰ ἦταν δυνατόν βέβαια νὰ ἐπιτραπῇ ἀπὸ τὸν Θεό τό μῖσος, ἐάν προηγουμένως δέν ἦταν κακές οἱ σχέσεις μεταξύ τους. Διότι σέ ἐκείνους πού ἡ φιλία γίνεται αἰτία καταστροφῆς, εἰς αὐτοὺς τό μῖσος γίνεται αἰτία ἀρετῆς.

Ἀφοῦ λοιπόν μάθαμε, ἀδελφοί, ὅτι συμβαίνουν πόλεμοι καί οἰκιακοὶ καί συγγενικοὶ καί δουλικοὶ καί ὅτι καί οἱ ἀσθένειες τοῦ σώματος ὥς ἐπὶ τό πλεῖστον προκαλοῦνται ἀπὸ τίς ἁμαρτίες, ἅς ἐξαφανίσωμεν τήν ἁμαρτία, τήν πηγὴ τῶν κακῶν καί ἐάν δέν τρέχουν οἱ χεῖμαρροι τῶν παθῶν, τότε θὰ εὐφραίνουν τήν ψυχὴ οἱ ποταμοὶ τῶν ὑδάτων τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ, λοιπόν, καί ὁ Δαυΐδ ἔλαβε τήν

παντρεμένη γυναίκα σάν ξένη βασιλεία (διότι γιά κάθε ἄνδρα βασιλεία εἶναι ἡ γυναίκα πού συμφωνεῖ μέ αὐτόν καί δέν ἀγαπᾷ ὁ βασιλεύς τόσο πολύ τήν πορφύρα καί τό στέμμα, ὅσο ὁ ἄνδρας ἀγαπᾷ τήν γυναίκα), διά τοῦτο ὁ υἱός του πού ἐγεννήθη ἀπό τήν γυναίκα του, ἐπαναστάτησε σάν τύραννος θέλοντας ν' ἀρπάξη τήν βασιλεία τοῦ πατρός του. Μέ βία ἄρπαξε τήν γυναίκα καί βία ὑπέμεινε καί ἐκεῖνος πού ἀμάρτησε κρυφά, φανερά ἐνικᾶτο· καί ἐκεῖνος πού τραυματιζόταν κρυφά, χειρουργοῦνταν παρουσία ὅλων ἐξ αἰτίας τῶν λόγων ἐκείνων τοῦ Θεοῦ.

«Σὺ ἔκαμες τὸ κακὸ κρυφά, ἐγὼ ὅμως θὰ σὲ τιμωρήσω φανερά καὶ κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου». Ἀλλ' ὅμως δέν εἶχαν καλὸ ἀποτέλεσμα τὰ τῆς κακίας τοῦ Ἀβεσσαλώμ· καί δικαίως γιά νὰ μὴν ἔχουν οἱ πατροκτόνοι νόμο τήν πράξη τῆς πατροκτονίας. Ἀφοῦ δέ ἐνήργησε σάν δήμιος, ἐφονεύετο σάν κατάδικος». (ΕΠΕ 5, σελ. 105 – 113).

Περιοδικό Ε.ΡΩ Τεύχος 31

ΦΩΤΟ: sansimera.gr